

blive Tale om, at Kommunerne kunne komme til at udrede noget Beløb i Anledning af denne Lov undtagen til Bygningerne, som der siden bliver Tale om. Vi fandt derfor ikke nogen Anledning til at indføre denne Bestemmelse, der, som det synes, røber en vis Mistillid, og som desuden staar i mindre god Overensstemmelse med det, der staar foran i samme Stykke. I samme Paragraf have vi foreslaaet, at Gennemsnitsværdien af Højtidsoffer og Accidenser bliver at forhøje med 10 pCt. Paragraf 23, der angaar Skolepengene, skal jeg undlade at omtale, da jeg har faaet det, som jeg vil sige, ret glædelige Indtryk, at man vistnok fra alle Sider vil være rede til at opgive dette Stridspunkt. — Vædringsforlaget til § 25 under Nr. 18 er sat ind som en Retfærdighed mod de Lærere, som have virket i Kjøbenhavn, men som af en eller anden Grund ønske at komme paa Landet. — Vædringsforlaget under Nr. 19 er en Redaktionsændring. — Vædringsforlaget under Nr. 20 stod oprindelig i Regeringsforlaget, og vi se ikke tilstræffelig Grund til at stryge det. — Vædringsforlaget til § 26 er sat ind af Hensyn til de Lærere, som ere begyndte for smaa Lønninger i Byerne i den sidste Forventning, at de kom paa større, hvis de levede, og som ikke efter Regeringens eller Folketingets Forslag kunde faa nogen Erstatning ud over, hvad der fulgte af at være paa det Trin, hvorpaa de vare i det Øjeblik, da Loven traadte i Kraft. — Vædringen til § 28 gaar ud paa at bestemme, at naar en Skolelød ligger 1,000 Men borte fra Skolen, skal Læreren have Lov til at forlange den frafolgt.

Vædringsforlaget under Nr. 24, som angaar Paragrafferne om Fristolen, skal jeg ikke nærmere udtale mig om. Jeg skal blot sige, at Flertallet bestemt holder paa, at Fristolen ingen som helst Ret har til at komme i Betragtning ved denne Lov. Det kan gerne være, at de daarlige Lønninger og de delvis daarlige Skoleforhold, som Statskolen har været underkastet, have været til Gavn for Fristolen, men den Fordel, Fristolen har haft, kan den efter vor Mening ikke faa Erstatning for, fordi Statskolen kommer under mere normale Forhold. Da jeg antager, at det ærede Mindretal vil udtale sig om denne Sag, skal jeg ikke være ved det, men afvente, hvad der senere kommer frem.

Vædringsforslag under Nr. 25 angaar Oprettelsen af et Konjulentembede i Skole-sager, og Forslaget er ganske, som den højtæredede Kirkeminister fremsatte det i det andet Ting, som et Slags Mæglingsforslag mellem

det oprindelige og Folketingets Standpunkt. — Under Nr. 26 foreslaa vi, at § 36 d. skal udgaa; det hidrører fra, at naar der ikke bliver givet Statstilfud til Bogeskoler og Vinterskoler, kan der heller ikke være Tale om nogen Refusion. — Vædringsforslag Nr. 27 er ligeledes en Følge af, at vi ikke have kunnet gaa med til, at Lærerne faa Afsløsnings af Offer og Accidenser, naar ikke samtidig Præsterne faa det. Det har altid, saa ofte man har lovgivet paa dette Omraade, været en selvfølgelig Sag, at naar der skulde afløses for den ene, skulde der ogsaa afløses for den anden Part. Det kan navnlig for Offerets Vedkommende ikke gaa an, at afløse det for Lærerne, uden at det ogsaa sker for Præsterne. — Saa er der under Nr. 28 foreslaaet en ny Paragraf, som gaar ud paa, at Statskassen kan tilskyde 100,000 Kr. aarlig i 3 Aar til Hjælp til de Nybygninger, som blive en Følge af denne Lov. Vi give ogsaa 300,000 Kr.; det er mere, end Regeringen har forlangt, men samtidig slaa vi 100,000 Kr. af paa det, som Folketinget har forlangt som blibende Udgift, og naar man saa tager i Betragtning, at vi have forhøjet Lærerslønningerne, vil det finansielle Resultat af Lovforslaget omtrent blive det samme efter Folketingets og efter vor Affattelse. Endelig er der af et Mindretal stillet et Forslag om, at der til Kjøbenhavns Kommune, for hvilken nærværende Lovs Bestemmelser ikke i øvrigt ere gældende, udredes at Statskassen fra 1ste Januar 1898 at regne som Bidrag til Dækning af Kommunens Udgifter til dens Skolevæsen et aarligt Tilfud, der indtil videre bestemmes til $\frac{1}{12}$ af de Beløb, som Statskassen ifølge § 36, litr. a. og b., samt § 37, andet Stykke, udreder til Landets andre Kommuner. Opgørelsen foretages af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og kan ikke være Genstand for Paalag. De andre Medlemmer af Flertallet have ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Vi indrømme, det er det rationelleste og billigste i al Almindelighed set, men ere ikke uden Betænkelighed ved, hvorvidt det er det rigtigste og forvarligste i dette Tilfælde. Vi henstille i øvrigt ganske til det høje Ting om det vil tage det eller ikke, idet vort Standpunkt er dette, at naar blot det ikke forhindrer Lovens Gennemgang, er det os i alt væsentligt det samme, enten man vedtager dette eller vort. Hvad vi derimod ubetinget anbefale, og hvad hele Udvalgets Flertal har sluttet sig sammen om, er det, at de indskrænkende Bestemmelser, som Folketinget havde søjet til om Anvendelsen af Tilfuddet til Kjøbenhavn, falde bort. Det forekommer os klart, at naar Kjøbenhavn længt fra faar